

Comentariul romanului Vocile noptii scris de Buzura Augustin - a patra parte

Tabloul degradarii morale este realizat cu minutiozitate si talent de romancier, prin caricatura, prin ingrosarea liniilor trivialului, abjectiei, grotescului social dintr-o societate ce se doreste, multilateral dezvoltata dar a carei existenta agonizeaza

Reconstructia casei din Arini la care asistam in final, prin reintoarcerea in sat a fiului ce-si cauta inca rostul in viata simbolizeaza incercarea oamenilor de a incepe o alta viata, pe temelii noi : harnicie, cinste, prietenei.

Accidentarea grava a tatalui fericit pentru moment. Ion Pinteaa, devine si ea simbolica, prin noile reflectii ale personajului principal in : "Viata e facuta si oranduita, incat sa te obligi sa astepti cu placere moartea ....".

Drumul lung, ce duce spre spital "luminat de un soare neputincios", poate semnifica, intr-un fel, cursul vietii traite printre obstacole, praguri inselatoare si pericole, prea rar inseninat de o raza de soare - "drumul marii calatorii".

Aparitia in ultima pagina a cartii a lui nea Armasel, "prorocul" dezechilibrat mintal, ce-si mana caprele pe mijlocul soselei, are menirea de a atrage atentia (ca si nebunii din operele lui Shakespeare) asupra adevarului profetic: "Pamantul nu-si mai poate suferi parazitii, nu mai are astampar si odihna, va da adevarul la suprafata De aceea, va intreb: pana unde? Unde va sunt ochii, bratele, capul? Cui va inchinati?

Cu toate ca autorul nu ne spunea daca batranul Pinteaa va supravietui, tonusul romanului creste si ultima replica deschide perspective optimiste. "Ce fel de fiinte suntem noi, daca renuntam atat de usor pana si la viata?".

Romanul "Vocile noptii" sondeaza zonele abisale ale unui timp pe care Augustul Buzura il pune, alegoric, in relatie directa cu individul si cu mecanismele zbuciumatei noastre istorii contemporane de pana in 1989.

Constiintele lucide create de acest scriitor atat de inzestrat artisticeste au o tenacitate si o complexitate aparte, care spera, prin argumentarea gandurilor si faptelor lor sa obtina "izbavirea de o aparare ce le consuma launtric" (G. Dimisianu).